

DOGARAĆ (1) *vb impf*

3 *pl praes* dogarają.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Dopiekać, dokuczać; trapić; adurere, calefacere, incessere, insectari, perurere, premere, urere, urgere

Cn [komu]:

W przen:

Fraza: »[komu] żądze dogarają«: Iełlic żądze Dogaraią, á ogień ten łam w łobie mnożyłz; Spłonać ci z domem twoim CiekPotr 53.

Synonimy cf DOKUCZAĆ.

Formacje pochodne cf GORAĆ.

BZ